

New York Times a skandální hysterické obvinění Ruska z toho, že nabízelo tálibáncům odměny za zabití každého amerického vojáka v Afghánistánu. Kdo je však skutečným organizátorem lovu na americké skalpy?

- CZ24 News | 5. července 2020

CRIMSON ALTER uvádí na pravou míru další skandální obvinění Ruska z toho, že nabízelo tálibáncům odměny za zabití každého amerického vojáka v Afghánistánu

Další pokus o rozdmýchání protiruské hysterie před americkými volbami zplichtili v útrobách nejvlivnějšího zámořského vydavatelství The New York Times. Díky tomu západní média učinila další útok proti Ruské federaci s cílem diskreditovat Donalda Trumpa a dosáhnout uložení nových sankcí proti Rusku. Záminka je tentokrát ale vpravdě bizarní. Americká rozvědka s odkazem na vlastní důvěrné zdroje údajně tvrdí, že: „Rusko pokoutně vypsalo finanční odměny afghánským bojovníkům za likvidaci amerických vojáků a jejich spojenců. Trumpova administrativa už měsíce přemítá nad tím, co dělat s tak šokující informací pocházející od tajných služeb.“

Z pohledu běžného amerického občana, pokud by uvěřil The New York Times, vypadá situace děsivá a krajně ponižující: na tomto obrázku světového dění se ukazuje, že Rusko vystupuje v roli jakéhosi sběratele skalpů a mrtvol spojeneckých vojáků v Afghánistánu a z afghánských bojovníků dělá „lovce kožešin západních okupantů“, které vyměňují za krvavé rubly, a to se pravděpodobně děje za naprosté nečinnosti Trumpovy administrativy.

Útok proti NATO?

Těžké je si vůbec představit, jaké emoce vyvolávají tyto pasáže v nejuznávanějších amerických novinách u občanů země, která je zvyklá považovat se za světového hegemonu – o jejích východních patolízalech v NATO raději ani nemluvě:

„Odpovědní státní funkcionáři uvedli, že zpravodajská zjištění byla nahlášena prezidentovi Trumpovi a Rada národní bezpečnosti o této otázce jednala na mezirezortním zasedání koncem března. Uvedení úředníci vytvořili seznam možných variant odpovědi – od podání diplomatické stížnosti Moskvě, až po řadu vygradovaných sankcí a dalších možných odvetných opatření. Bílý dům však dosud žádný z těchto kroků neschválil, uvedli státní úředníci. Operace motivačních bonusů na zabíjení amerických a jiných vojáků jednotek NATO v Afghánistánu je významnou a provokativní eskalací toho, co američtí a afghánští představitelé nazývají ruskou podporou Tálibánu, a nyní by to bylo poprvé, co se zjistilo, že ruské špiónážní oddělení organizovalo útoky proti západním vojskům NATO.“

Takováto „obžaloba“ Ruska sesmolená novinami The New York Times na základě pomluv od nejmenovaných amerických rozvědčíků si zaslouží hned několik poznámek na okraj.

Jak se do lesa volá...

První poznámka: po očividné mediální, logistické, diplomatické a informační podpoře, jakou USA společně s americkými médii poskytovaly teroristům, kteří v devadesátých a nultých letech zabili tisíce ruských občanů, by Spojené státy nemohly mít morální právo stěžovat si, i kdyby ve vztahu k jejich armádě, která je faktickým okupantem cizího území, byly skutečně použity metody „pláště a dýky“. A to tím spíše, že soubor důkazů k obvinění vznesenému proti Rusku je tradičně prázdný.

Druhá poznámka: V souhrnu právě americký establishment, zejména pak ta jeho část, k níž novináři v New Yorku vzhlížejí s neporazitelným obdivem pro jeho „imperiální smýšlení“ a rusofobii, je stoprocentním původcem dnešního Afghánistánu coby nevyřešeného teroristického problému. Fakt vytvoření afghánských - a nejen afghánských - teroristických hnutí americkými specialisty za americké peníze a americkými zbraněmi je nepopíratelně prokázán. Je třeba připomenout, že například v čase před známými událostmi 11. září roku 2001 byl agent CIA Usáma bin Ládín po léta miláčkem amerických sdělovacích prostředků a politiků.

Jak vidět, USA vždy nejprve vytvoří podmínky pro občanskou válku, masové zabíjení a nástup teroru v různých zemích, a když nepředvídané následky těchto událostí vyústí ve smrt amerických vojáků a pohanu Spojených států na mezinárodní scéně (USA nedávno skutečně v Afghánistánu kapitulovaly a podepsaly neuvěřitelně ponižující mír s Tálibánem), pak se okamžitě začne z břicha amerického mediálně-vojenského komplexu ozývat mručení nad tím, že za všechno může Rusko, a proto proti němu musejí být uvaleny tvrdé sankce.

Ale najdou se i dobré zprávy:

Zatímco dříve byla důvěra veřejnosti k „výronům“ amerických silových struktur, které jsou pravidelně publikovány v plátcích jako NYT nebo The Washington Post, dostatečně vysoká na to, aby samotná skutečnost zveřejnění téměř okamžitě donutila Trumpovu administrativu „platit a činit pokání“, takže bez meškání uvalila nové sankce na Rusko, aby se alespoň nějak ospravedlnila v očích veřejnosti, tak dnes vypadá situace úplně jinak.

Roky „russiagate“ a naprosto falešných obvinění a podvodných spisů s protiruskými kompromitujícími „důkazy“ odvedly svou práci: významný segment americké společnosti již nevěří ve svá vlastní média a vlastní mocenské struktury, tudíž politici si mohou dovolit nejen přímo obviňovat největší novinářská média a jejich zdroje ze lži, ale také jednat v souladu s tímto oceněním.

Prezident Donald Trump reagoval na výše uvedená obvinění Ruska prostřednictvím Twitteru: *„Falešné noviny New York Times by měly odhalit svůj „anonymní“ zdroj. Vsadím se, že to nemohou udělat, neboť tento „muž“ pravděpodobně vůbec neexistuje!“*

Úřadující ředitel Národní zpravodajské služby USA Richard Grenell při té příležitosti dokonce přistoupil na potyčku přes sociální sítě s kongresmanem Demokratické strany a obvinil ho ze zneužívání zpravodajských informací pro politické účely:

„Nikdy jsem o tom neslyšel. A je nechutné, že neváháte i nadále politizovat naši rozvědku. Zjevně nemáte ani tušení, jak se ověřují čerstvé výzvědné informace. Únik kusé informace novinám z anonymních zdrojů je nebezpečný, protože lidé jako Vy si s ní manipulují pro potřeby politického zisku.“

Oficiální popření alespoň té části článku v New York Times, která se týkala činnosti prezidenta, již bylo americkou zpravodajskou službou zveřejněno. Teoreticky by tak pochopitelně mělo fungovat

všechno, ale i takováto průzračná normalita je podle standardů současné Ameriky skutečným zázrakem.

Nechte klobouk na hlavě

Mimochodem, pokud by si američtí novináři chtěli posvítit na skutečné podněcovatele zabíjení amerických vojáků, pak by se měli podívat do zrcadla. Odměny za mrtvé nemusejí být vždy materiální povahy a praxe ukazuje, že získání slávy nebo veřejného souhlasu je často mnohem účinnější motivací pro terorismus, než dokonce i velmi vysoké částky peněz.

The New York Times a další americká média, která demonizují a dehumanizují americké policisty podobně jako příznivce konzervativních hodnot a „trumpisty“, fakticky slibují určitý druh „vnitřního zadostiučinění“ těm, kdo proti nim budou uplatňovat emoční, psychologické – a nelze vyloučit, že i fyzické, násilí. Krev amerických policistů zabitých při nedávných masových nepokojích, jež tak horlivě podporovala a obhajovala bezmála všechna americká média, už dávno ulpěla na rukách liberálních a progresivistických amerických novinářů.

Na životech amerických policistů těmto novinářům opravdu nezáleží a nad mrtvolami amerických vojáků jsou ochotni plakat pouze tehdy, pokud lze pomocí těchto slz prosazovat protiruské sankce, nebo zájmy antidemokratické Demokratické strany.

Není divu, že stále méně lidí je ochotno věřit slovům takovýchto mediálních struktur, a to jak v USA, tak v ostatním světě. V souhrnu lze říci, že hlavní konspirace proti americkému vlivu a velikosti je organizována právě za účasti redaktorů The New York Times.

Chtělo by se nabídnout jim odměnu, ale oni celou tuhle odporně páchnoucí práci ochotně udělají zadarmo.

Překlad: protiproud.cz